

РЕШЕНИЕ

№ 434

гр. София, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 7-МИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Камелия Първанова

Членове: Георги Иванов
Димитър Мирчев

при участието на секретаря Мария Г. Паскова
като разгледа докладваното от Камелия Първанова Въззивно гражданско дело № 20231000501836 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258 и следв. от ГПК.

С решение № 50181/26.06.2023г, постановено по т.д.№ 2072/2022г по описа на ВКС, ТК, II отд., 4 с-в, е отменено на основание чл.303, ал.1, т.1 ГПК решение № 438/22.02.2019г по в.гр.д.№ 1520/2018г по описа на САС, в частта му, с която е потвърдено решение № 8537/15.12.2017г по гр.д. № 16 821/2015г на СГС за осъждане на ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД да заплати на основание на чл.226, ал.1 КЗ /отм./ и чл.86 ЗЗД поотделно на Н. К. С., В. С. С. и К. С. С. обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на С. С. Г., настъпила на *****г, от по 50 000лв. на всеки от ищите, ведно със законната лихва от 6.08.2015г., както и в частта за следващите се разноски и е върнато делото на САС за разглеждане в отменената част. Решението на въззивния съд е влязло в законна сила, на основание чл. 296, т. 3, пр.1 от ГПК на 15.04.2020 г. в отхвърлителната част.

С решение № 8537/15.12.2017г, постановено по гр.д.№ 16821/2015г по описа на СГС, I -17 с-в, е осъдено на осн. чл.226, ал.1 КЗ /отм./ ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД, с ЕИК 000694286, да заплати Н. К. С. с ЕГН *****, сумата от 80 000лв., за обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на нейния съпруг С. С. Г., при ПТП на *****г, ведно със законната лихва от 6.08.2015г до окончателното изплащане, като е отхвърлил иска за горницата до пълния размер от 200 000лв., предявен като частичен от сумата от 160 000лв. Осъдено е на основание чл.226, ал.1 КЗ /отм./ ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД да заплати на К. С. С. с ЕГН *****, сумата от 90 000лв., за обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на неговия баща С. С. Г., при ПТП на *****г, ведно със законната лихва от 6.08.2015г до окончателното изплащане, като е отхвърлил иска за горницата до пълния размер от 150 000лв., предявен като частичен от сумата от 170 000лв. Осъдено е на основание чл.226, ал.1 КЗ /отм./ „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД да заплати на В. С. С. с ЕГН ***** сумата от 72 000лв.,

представляваща обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на неговия баща С. С. Г., при ПТП на *****Г, ведно със законната лихва от 6.08.2015г до окончателното изплащане, като е отхвърлил иска за горницата до пълния размер от 150 000лв., предявен като частичен от сумата от 170 000лв. и са присъдени разноски по делото.

Решението е обжалвано с въззивна жалба от ЗАД „Булстрад Виена иншурънс груп” АД, представлявано от пл. юрисконсулт Бл.Анков, в частта му, с която са уважени исковите претенции. Сочи, че определените обезщетения са в завишен размер, че е определен нисък процент на съпричиняване, и неправилно е било допуснато увеличаване на исковите претенции.

Решението е обжалвано и с въззивна жалба от Н. К. С./починала в хода на процеса/, В. С. С. и К. С. С., чрез адв.П.К., в частта му, с която са отхвърлени исковите претенции за Н. К. С. до сумата от 160 000лв., за К. С. С. за сумата до 150 000лв. и за В. С. С. за сумата до 150 000лв., ведно със законната лихва върху тях до окончателното им заплащане. Същите са подали отговор срещу въззивната жалба на застрахователното дружество с доводи, че е неоснователна. Посочили са, че определените обезщетения са в занижен размер, оспорват размера на процентното съпричиняване, което е прието от първоинстанционния съд, като считат, че техният наследодател е допринесъл в по-малка степен за настъпване на вредоносния резултат. Претендират да се отмени решението в обжалваната му част и да им се присъдят претендираните размери на обезщетенията в пълния им размер. В писмената защита на процесуалния представител на въззивниците при новото разглеждане на делото се сочи, че постановената присъда от наказателния съд не се проявява относно друго, различно от посоченото правонарушение в нея, че трябва да е налице тъждество на деянието в двете производства. Поддържа, че присъдата не касае извършено нарушение от виновното лице по чл.5, ал.1 ЗДвП, която разпоредба изисква от водачите с поведението си да не създават опасности и пречки за движението и да не поставят в опасност живота и здравето на хората.

Видно от представеното съдебно решение № 60 190 от 07.03.2022 г. по к.н.д. 884/21 г. по описа на ВКС, 2 НО, присъдата на наказателния съд е влязла в сила на 07.03.2022 г., т.е. след постановеното решение на гражданския съд и с него е потвърдена присъда № 26 0004/18.06.2021 г. по внохд 435/20 г. по описа на Апелативен съд – Варна, НО, с която е призната подсъдимата С. В. М. с ЕГН ***** за невиновна в това, че на 06.08.2015 г в гр.Варна, при управление на МПС л.а. „Тойота Ярис“, рег. № *****, да е нарушила правилата за движение и в частност правилото, установено с чл. 42, ал. 2, т.1 от ЗДвП, в резултат, на което е причинила смърт по непредпазливост на С. С. Г., като след деянието направила всичко, зависещо от нея, за оказване на помощ на пострадалия, поради което и на основание чл. 304 от НПК я е оправдал по обвинението по чл. 343 а, ал.1 б. „б“ вр. чл. 343 б. „в“ вр. чл. 342, ал. 1 от НК. Тази присъда е оставена в сила с посоченото решение на ВКС, НО.

По делото е предявен иск с правно основание чл. 226, ал.1 КЗ /отм./, по който застрахователят отговаря за причинените вреди от застрахования, поради наличието на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ за застрахования лек автомобил. Фактическият състав включва виновно противоправно поведение на водача на лекия автомобил, настъпили вреди, причинно-следствена връзка между деликта и вредите, наличие на валидно застрахователно правоотношение по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ между прекия причинител и застрахователя.

Не се спори между страните по делото, че лекият автомобил е имал застраховка „Гражданска отговорност“ към ответното застрахователно дружество към датата на ПТП.

Относно наличието на противоправно поведение на водача на лекия автомобил по делото въззивният съд съобрази, че съгласно чл.300 ГПК е обвързан от постановената присъда по наказателното дело, с която е оправдана подсъдимата С. В. М. с ЕГН ***** , че на 06.08.2015 г в гр.Варна, при управление на МПС л.а. „Тойота Ярис“ рег.

№ *****, да е нарушила правилата за движение и в частност правилото, установено с чл. 42, ал. 2, т.1 от ЗДвП, в резултат на което е причинила смърт по непредпазливост на С. С. Г., като след деянието направила всичко, зависещо от нея за оказване на помощ на пострадалия.

Възраженията на процесуалния представител на въззивниците, че присъдата не е разгледала наличието на противоправно поведение на водачката на МПС за нарушението на чл.5, ал.1 ЗДвП, поради което следва в настоящето производство да се разгледа същото, е неоснователно, тъй като се касае за едно деяние, от което е настъпила смъртта на наследодателя на ищите.

Доводите за липса на тъждество на деянието, предмет на присъдата и деянието, предмет на доказване в исковия процес, е неоснователно, тъй като с постановената присъда е прието, че С. В. М. не е нарушила правилата за движение, визирани в чл. 42, ал.1, т.1 от ЗДвП, за да причини смъртта на С. С. Г., а именно по време на изпреварване да осигури достатъчно странично разстояние между своето и изпреварваното пътно превозно средство.

Гражданският съд не разполага с процесуална възможност да преразглежда въпросите, посочени в разпоредбата на чл. 300 ГПК, относно това, дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, като с оглед задължителната за гражданския съд присъда на наказателния съд, следва да приеме, че деянието не е извършено от посочения в присъдата подсъдим в наказателното производство. Задължителната сила на присъдата се простира до деянието, което е включено в състава на престъплението, за което е оправдан дееца, от обективна страна. /Виж Решение № 289 от 14.11.2016г. по гр.д.№ 261/2016 г., Г. К., IV Г.О. на ВКС./ Поради това следва да се приеме, че гражданският съд е обвързан от силата на пресъдено нещо относно това, че за извършеното на 6.08.2015г. деяние водачът на застрахованото превозно средство не е имал противоправно поведение.

Осъдителна или оправдателна, обвързващата сила на присъдата винаги предполага тъждество между деянието, предмет на същата и деянието, което е предмет на доказване в исковия процес пред гражданския съд. Присъдата е задължителна за гражданския съд само относно конкретното деяние, обективизирано в обвинителния акт по повдигнатото срещу извършителя обвинение, но не и относно друго, различно от това деяние / така и в решение № 135 по т. д. № 3945/2013 г. на I т. о. на ВКС/. В случая деянието е причиняване на смърт по непредпазливост поради нарушение на ЗДвП.

Доколкото няма противоправно поведение на застрахования водач, а в хипотезата на чл. 226, ал.1 КЗ /отм./ отговорността на застрахователя към увреденото от застрахования лице е равна по обем и съдържание с отговорността на прекия причинител по [чл. 45 ЗЗД](#), искът за претендираното обезщетение следва да се отхвърли като неоснователен. В т. 9 от [ППВС № 7/77 г.](#) ВС се произнесъл, че отговорността на застрахователя е функционална, като е обусловена от основанията за отговорността на самия застрахован. Затова в случаите, при които застрахованият не следва да отговаря пред пострадалия, не дължи обезщетение и застрахователят.

Въз основа на изложеното следва да се приеме, че не са налице основания за ангажиране на отговорността на застрахователното дружество и следва да се отмени постановеното решение в частта му, с която е осъдено ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД, с ЕИК 000694286 да заплати на основание чл.226, ал.1 КЗ /отм./ и чл.86 ЗЗД на Н. К. С. /починала в хода на процеса и наследена от В. С. С. и К. С. С./, и В. С. С. и К. С. С., на всеки от тях обезщетение за смъртта на С. С. Г., настъпила на 6.08.2015г при ПТП от по 50 000лв., на всеки от ищите, ведно със законната лихва от 6.08.2015г и да се отхвърлят исковите претенции в тази им част.

С оглед изхода на спора и на осн. чл.78, ал.3 ГПК следва да бъдат осъдени В. С. С. с ЕГН ***** и К. С. С. с ЕГН ***** да заплатят на ЗАД „Булстрад Виена иншурънс груп“ с ЕИК 000694286 сумата от 30лв. за държавна такса по молба за допускане на касационно обжалване, 2 970лв.-държавна такса по молба за отмяна на влязло в сила

решение, сумата от 4 620лв. за адвокатско възнаграждение с вкл. ДДС за процесуално представителство пред ВКС и сумата от 4 560лв. за адвокатско възнаграждение с вкл. ДДС пред настоящата въззивна инстанция. Възражението, че сумите за адвокатски възнаграждения не са заплатени, е неоснователно, тъй като по делото са приложени фактури № 403/1.06.2022г и № 490/5.03.2024г., издадени от АС „Костова и П.“ и банкови извлечения, в които е отразено заплащане на същите. Възражението по чл.78, ал.5 ГПК за прекомерност на адвокатските възнаграждения е неоснователно, тъй като минималният размер по Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения е 4650лв. и претендираните са под същия, като следва да се отчете и фактическата сложност на делото с оглед проведените производства.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 8537/15.12.2017г по гр.д. № 16 821/2015г на СГС за осъждане на ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД да заплати на основание на чл.226, ал.1 КЗ /отм./ и чл.86 ЗЗД поотделно на Н. К. С. /починала в хода на производството и наследена от В. С. С. и К. С. С./, В. С. С. и К. С. С. обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на С. С. Г., настъпила на 6.08.2015г, от по 50 000лв. на всеки от ищите, ведно със законната лихва от 6.08.2015г., КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ иски претенции с правно основание чл.226, ал.1 КЗ /отм./, предявени от Н. К. С. /починала в хода на производството и наследена от В. С. С. и К. С. С./, В. С. С. и К. С. С. за обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на С. С. Г., настъпила на 6.08.2015г, от по 50 000лв. на всеки от ищите, ведно със законната лихва от 6.08.2015г.

ОСЪЖДА на осн. чл.78, ал.3 ГПК В. С. С. с ЕГН ***** и К. С. С. с ЕГН ***** ДА ЗАПЛАТЯТ на ЗАД „Булстрад Виена иншурънс груп“ с ЕИК 000694286 сумата от 30лв. за държавна такса по молба за допускане на касационно обжалване, 2 970лв.- държавна такса по молба за отмяна на влязло в сила решение, сумата от 4 620лв. за адвокатско възнаграждение с вкл. ДДС за процесуално представителство пред ВКС и сумата от 4 560лв. за адвокатско възнаграждение с вкл. ДДС пред настоящата въззивна инстанция.

Решението може да се обжалва при условията на чл.280 ГПК с касационна жалба в едномесечен срок от връчването му на страните пред ВКС на РБ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____